

ÉRETTSÉGI VIZSGA • 2011. október 20.

FILOZÓFIA
KÖZÉPSZINTŰ
ÍRÁSBELI VIZSGA

2011. október 20. 14:00

Az írásbeli vizsga időtartama: 180 perc

Pótlapok száma	
Tisztázati	
Piszkozati	

NEMZETI ERŐFORRÁS
MINISZTERIUM

Fontos tudnivalók

- A feladatokat figyelmesen olvassa el, és pontosan értelmezze! A kifejtés során a témától ne térjen el!
- A feladatok megoldási sorrendje tetszőleges.
- A feladatok megoldásához kizárólag a feladatlapon megadott szövegek használhatók.
- Esetleges javításaihoz (kifestő, korrektor helyett) áthúzást alkalmazzon! Csak az egyértelmű javítás fogadható el.

A vizsgarész (30 pont)

1. „A filozófia a következő kérdésekre vezethető vissza: Mit *lehet tudnom*? Mit *kell tennem*? Mit *szabad remélnem*? Mi az *ember*?”

A) Kitől származik a fenti idézet? A filozófus nevét írja be a kipontozott helyre! (1 pont)

.....

B) Állapítsa meg, hogy a fenti idézetben szereplő kérdések közül melyikhez kapcsolódnak a következő állítások, és írja be a táblázat megfelelő sorába a válaszok betűjelét! (részfeladatonként 1-1 pont)

- a) „Erről tanít a *vallás*.”
- b) „Erről tanít az *antropológia*.”
- c) „Ezt mutatja meg a *metafizika*.”
- d) „Ezt mutatja meg a *morál*.”

Mit <i>lehet tudnom</i> ?	
Mit <i>kell tennem</i> ?	
Mit <i>szabad remélnem</i> ?	
Mi az <i>ember</i> ?	

5 pont	
--------	--

2. Nevezze meg, *melyik filozófushoz* kapcsolódnak a következő értelmezések! A filozófus nevét írja be az idézett szövegrészek alatti kipontozott helyekre! (részfeladatonként 1-1 pont)

a) Filozófiája elválaszthatatlanul összefonódik rendkívüli személyiségével. Külső megjelenését tekintve igénytelen, nem törekszik vagyon, politikai befolyás vagy hírnév megszerzésére. Nem ír, ehelyett inkább mások nézeteit vizsgálhatja. Beszélgetési stílusa zavarba ejtő. Noha folyton önnön tudatlanságát hangsúlyozza, mindig megőrzi fölényét a vita során. Cáfoló módszerével megfosztja beszélgetőpartnereit meggyökeresedett meggyőződéseiktől, ám ezek helyett nem ad kezükbe pozitív tanítást, hanem rájuk bizza a felvetett kérdések megoldását.

.....

b) Gyakorlati filozófiájának újdonsága, hogy elsőként igyekezett a morált mindenféle célképzettől, hajlamtól, boldogságfogalomtól függetlenül elgondolni. Az erkölcsi cselekvőt mint önmagának törvényt adó, szabad lényt gondolja el, aki a jó és rossz között nem külső minták alapján tesz különbséget. A kategorikus imperatívusz azt a terhet rója a cselekvőre, hogy minden pillanatban úgy cselekedjen, mintha egy univerzális törvényalkotó róla venné a példát az erkölcsi törvény kidolgozásához.

.....

c) Hasonlóan más nagy középkori művekhez, fő műve, a terjedelmes *Summa Theologiae* egyúttal filozófiai és teológiai alkotás. Munkája messze a legkiemelkedőbb teljesítmény azok között a kísérletek között, amelyek célja az volt, hogy az értelmet a hit támaszává tegyék. Arisztotelész filozófiája segítségével Isten, a világ és az ember viszonyának újradefiniálását, valamint a keresztény elvekre alapozott új metafizika és etika létrehozását tűzte ki célul.

.....

d) 1945 októberében hangzik el *Az egzisztencializmus humanizmus* című előadása, amelyben azokkal a meggyőződésekkel igyekszik szembeszállni, amelyek az embertől függetlenül létező értékekre támaszkodva azt állítják, hogy az ember lényege előzetesen meg van határozva. Ezzel szemben ő azt állítja, az ember teszi magát azzá, ami. Az emberi létezést szorongás, választás és szabadság jellemzi.

.....

e) A *Metafizika* című műben az „első filozófia” programját vázolja fel, vagyis „a létezés mint létezés alapelveire és okaira” kérdez rá. Amikor azt kérdezzük, hogy valami miért éppen úgy van és nem másképp, akkor négy okot találunk, amelyek a következők: anyagi-, formai-, létrehozó- és cél-ok.

.....

5 pont	
--------	--

3. Nevezze meg az alábbi meghatározásoknak megfelelő *fogalmakat*! A fogalmakat írja be a definíció alatti kipontozott helyre! (részfeladatonként 1-1 pont)

a) állami életre hivatott, közösségi lény (Arisztotelész)

.....

b) az egyes esetekből az általános tételekre következtetés módszere

.....

c) filozófiai álláspont, mely az észet tekinti ismereteink legfőbb forrásának

.....

d) tapasztalat utáni, a tapasztalatból származó

.....

e) erény, testi, lelki kiválóság

.....

5 pont	
--------	--

4. Döntse el, hogy az alábbi állítások igazak vagy hamisak! Írjon X jelet a táblázat megfelelő oszlopába! (állításonként 1-1 pont)

A) *A lét problémájára* vonatkozó állítások:

Állítások	Igaz	Hamis
a) A preszókratikus gondolkodók egyike, Thalész több mozgó arkhéból származtatta a világmindenséget.		
b) Hérakleitosz a Tanköteményében amellet érvel, hogy a világban nincs mozgás, a valódi létező van, keletkezés és pusztulás nélküli.		
c) Arisztotelész az egyedi dolgokban két alkotórészt különített el: a passzív anyagot és a dolog mibenlétét biztosító aktív formát.		
d) Descartes azt állította, hogy a lélek kiterjedt szubsztancia (res extensa).		
e) A 20. századi filozófiában Heidegger veti fel újra a létre vonatkozó kérdést, a lét jelentésére és értelmére kérdez rá.		

B) *A megismerhetőség, igazság, bizonyosság problémájára* vonatkozó állítások:

Állítások	Igaz	Hamis
f) Az antikvitásban az az elképzelés uralkodott, hogy a dolgok valódi természete, lényege kizárólag az érzékszerveink előtt nem tárul fel.		
g) Az ókori gondolkodók megkülönböztették a vélekedést a valódi tudástól.		
h) Descartes fogalmazta meg azt a gondolatot, hogy a módszeres kétely bizonyossághoz vezet.		
i) Descartes filozófiája szerint a „velünk született ideák” nem előfeltételei magának a tapasztalásnak.		
j) Kant a „jelenségvilágot” tapasztalatilag és gondolatilag is megismerhetetlennek tartotta az ember számára.		

10 pont	
---------	--

5. A feladat a *felvilágosodás* korához kapcsolódik. Rousseau *A társadalmi szerződésről, avagy a politikai jog elvei* című írásának részlete alapján válassza ki az állítások közül azokat, amelyek a *polgári állapotot* jellemzik, és írja be azok betűjelét a kipontozott helyekre! (részfeladatonként 1-1 pont)

„A természeti állapotból a polgári állapotba tett átmenet alaposan megváltoztatja az embert, mert az igazságosságot teszi az ösztön helyébe, s a cselekedeteknek morális tartalmat ad, aminek korábban híján voltak. Csak amikor a kötelesség hangja veszi át az érzékek ösztönzésének, s a jog a testi vágyaknak a szerepét, csak akkor kényszerül rá az ember, aki mindaddig egyedül önmagára volt tekintettel, hogy más elvek szerint cselekedjék, és mielőtt engedne hajlandóságainak, hallgassa meg az ész tanácsát. Fogalmazzuk ezt az egyenleget könnyen összehasonlítható kifejezésekben. A társadalmi szerződéssel az ember elveszíti természetes szabadságát és azt a korlátlan jogát, hogy mindent a magáévá tegyen, amit csábítónak talál, és amit meg tud szerezni, cserébe elnyeri a polgári szabadságot, és jogot szerez minden fölött, amit birtokol. Hogy a kárpótlást illetően ne essünk tévedésbe, gondosan meg kell különböztetnünk a természetes szabadságot, amelynek csak az egyén szab határt, a polgári szabadságtól, melyet korlátok közé szorít az általános akarat, s a birtoklást, mely csupán az erő műve vagy pedig az első foglalásból származó jog, a tulajdontól, mely okvetlenül valamilyen pozitív jogcímen alapul. A fentiekén túl a polgári állapot javára írhatjuk az erkölcsi szabadság elnyerését. Csak ez teszi valóban önmaga urává az embert, mert rabok vagyunk, amíg a pusztán testi vágy ösztökélésére cselekszünk, de ha a magunk alkotta törvénynek engedelmessé válunk, akkor szabadabbá válunk.”

- a) az emberek egyedül csak önmagukra vannak tekintettel
- b) erkölcsi kötelezettségek vannak, az emberek az ész parancsát követik
- c) az ember természetes szabadsága érvényesül, amelynek csak az egyén szab gátat
- d) ösztönök uralkodnak
- e) az ember elveszti természetes szabadságát, helyette polgári szabadságot nyer
- f) az ember minden felett jogot szerez, amit birtokol
- g) az emberek nem ismernek morális viszonyokat, kötelezettségeket
- h) az általános akarat korlátozza a szabadságot
- i) maga alkotta törvényeknek engedelmessé válik az ember

A polgári állapot jellemzői:

.....

5 pont	
--------	--

B vizsgarész**Szövegértelmezés, reflektálás**

(feladatonként 35 pont, két feladat megoldását várjuk, így az elérhető pontszám: 70 pont)

Fejtsen ki a három esszékérdés közül **kettőt** a megadott szövegrészlet felhasználásával! Reflektáljon (írjon önálló véleményt) a szövegben megjelenő filozófia problémákra! Az írásának terjedelme ne haladja meg feladatonként a másfél-két oldalt!

1. Milyen megközelítésekben vizsgálja *Platón* a jó és a szép problémáját?

(Megadott műrészlet: *Platón: Állam*)

2. „Nem lehet kellemesen élni anélkül, hogy megfontoltan, becsületesen és igazságosan élnénk.” Értelmezze az *epikureusok* felfogását a boldog életről!

(Megadott műrészlet: *Epikurosz üdvözetét küldi Menoikeusznak*)

3. Értelmezze *Nietzsche* megadott szövegrészletének és gondolatrendszerének kontextusában az *Isten halott*-kijelentést!

(Megadott műrészlet: *Nietzsche: Így szólott Zarathustra*)

(A szövegrészletek a feladatlap 8-11. oldalán, a tisztázati lapok a 12-15. oldalon találhatóak.)

---

1. Platón: *Állam*

SZÓKRATÉSZ: A sok szépről, a sok jóról és a többi dologról azt mondjuk, hogy léteznek, és beszédünkben ezt állítjuk róluk.

GLAUKÓN: Igen.

SZÓKRATÉSZ: Másfelől pedig feltételezzük magát a szépet, magát a jót és így tovább, amikkel kapcsolatban fentebb a sok kifejezést használtuk, és pedig mindegyiknek egy-egy ideája – mint ami egy – alapján, s így adjuk meg mindegyiknek a lényegét.

GLAUKÓN: Úgy van.

SZÓKRATÉSZ: A „sok” jelenségről azt mondjuk, hogy látjuk, nem pedig ésszel fogjuk fel – az ideákról pedig, hogy ésszel fogjuk fel, nem pedig látjuk őket.

GLAUKÓN: Minden bizonytal.

SZÓKRATÉSZ: Mármost: milyen képességekkel látjuk a látható dolgokat?

GLAUKÓN: A látással.

SZÓKRATÉSZ: S nem a hallással halljuk-e a hallható dolgokat, s nem a többi érzékünkkel vesszük-e észre mind a többi érzékelhető dolgot?

GLAUKÓN: Dehogynem.

SZÓKRATÉSZ: Nos, gondoltál-e már valaha rá, hogy az érzékek alkotómestere valamennyi közt a látás és a látszás képességét alkotta meg a legelmésebben?

GLAUKÓN: Nem.

SZÓKRATÉSZ: Tekintsd a dolgot a következőképp. Van-e szüksége a hallásnak és a hangnak még valami más dologra is ahhoz, hogy az előbbi hallhasson, az utóbbit pedig hallani lehessen, s ha ez a harmadik dolog nem volna jelen, az előbbi nem tudna hallani, s az utóbbi nem hallatszanék?

GLAUKÓN: Nincs szüksége.

SZÓKRATÉSZ: Sőt én azt hiszem, nem sok érzék van, hogy ne mondjam, egyetlen sincs, amelyiknek ilyen dologra szüksége volna. Vagy te talán tudsz ilyet említeni?

GLAUKÓN: Én bizony nem tudok.

SZÓKRATÉSZ: Hát azt nem veszed észre, hogy a látásnak és a látható dolognak szüksége van ilyen dologra?

GLAUKÓN: Hogyhogy?

SZÓKRATÉSZ: Ha a szemben megvan a látás képessége, s a szem tulajdonosa meg is próbálja ezt használni, sőt a szín is rajta van a tárgyakon, de nincs jelen valami harmadik dolog, ami egyenesen erre a célra szolgál – tudod-e, hogy akkor sem a látás nem láthat semmit, sem pedig a színek nem lesznek láthatók?

GLAUKÓN: Mi ez a harmadik dolog?

SZÓKRATÉSZ: Az, amit te fénynek nevezel.

GLAUKÓN: Igazad van.

SZÓKRATÉSZ: Tehát nem holmi jelentéktelen formában köti össze a látás érzékét a látszás képességével egy minden más kapcsoltnál értékesebb kapcsolat – ha ugyan a fény nem értéktelen.

GLAUKÓN: Dehogy! Távolról sem értéktelen.

XIX. SZÓKRATÉSZ: Mármost: melyik égi istent tudnád megnevezni, aki ura ennek, s akinek a fénye előidézi azt, hogy a látás a legtökéletesebben lásson, s a látható dolgokat láthassuk?

GLAUKÓN: Csak azt, akit te is meg más is; mert hiszen nyilvánvaló, hogy a napra célzol.

SZÓKRATÉSZ: S nem ilyen viszonyban áll-e látásunk ezzel az istennel?

GLAUKÓN: Milyenben?

SZÓKRATÉSZ: Sem maga a látás, sem amiben székel, tudniillik a szem, nem nap.

GLAUKÓN: Persze hogy nem.

SZÓKRATÉSZ: De az érzékszervek közt mégiscsak a legközelebbi rokonságban van a nappal.

GLAUKÓN: Nagyon is.

SZÓKRATÉSZ: A képességét is tőle nyeri tehát, s mintegy onnan árad rá?

GLAUKÓN: Igen.

SZÓKRATÉSZ: De nem ez áll-e a napra is? Nem látás, ellenben oka a látásnak, úgyhogy ez aztán már látja őt.

GLAUKÓN: Úgy van.

2. Epikurosz üdvözetét küldi Menoikeusznak

Meg kell fontolnunk, hogy vágyaink közül egyik természetes, másik hiába való, és a természetesek közül is egy részük szükséges, más részük csak természetes. A szükségesek közül egy részük a boldogsághoz szükséges, más részük a test működésének zavartalanságához, megint mások pedig magához az élethez. A róluk vallott helyes felfogás, ugyanis minden választást és elkerülést vissza tud vezetni a test egészségére és a lélek zavartalanságára, minthogy a boldog életnek ez a célja. Annak a kedvéért ugyanis mindent megteszünk, hogy testünk ne szenvedjen, és lelkünk nyugalmát ne zavarják. Ha ez egyszer megtörténik velünk, akkor a lélek vihara megszűnik, minthogy az élőlényeknek nem kell semmi után járnia, mintha hiányozna valamije, és nem kell más dolgot keresnie, amellyel teljessé teheti a léleknek és a testnek a jóérzését. Akkor kívánjuk a gyönyört, amikor a gyönyör hiánya miatt fájdalmat érzünk, amikor nem érzünk fájdalmat, akkor nincs szükségünk gyönyörre sem. E miatt a gyönyört a boldog érzet kezdetének és végének mondjuk. Ezt ismertük meg úgy, mint az első és velünk született jót, belőle kiindulva fogunk hozzá minden választáshoz és elkerüléshez, és ehhez térünk vissza, amikor érzésünket véve alapul minden jót megítélünk.

S mivel a gyönyör az első velünk született jó, éppen ezért nem minden gyönyört veszünk igénybe, hanem megtörténik, hogy sok gyönyört mellőzünk, amikor belőlük nagyobb kellemetlenség következik számunkra. Sok fájdalmat hasznosabbnak tartunk a gyönyöröknél, minthogy esetleg még nagyobb gyönyört hoz számunkra, ha hosszú ideig kiálljuk a fájdalmakat. Minden gyönyör tehát sajátos természeténél fogva jó, de mégsem kell mindet választanunk. Ugyanúgy minden fájdalom rossz ugyan, mégsem természetes, hogy minden fájdalmat mindig kerüljünk. Valójában az a helyes, hogy az előnyök és hátrányok összemérésével és megvizsgálásával ítéljük meg mindezeket a dolgokat. A jót ugyanis bizonyos időben rossznak tekintjük, a rosszat ellenben jónak.

Az önelégültséget is nagy jónak tartjuk, nem azért, hogy aztán minden esetben megelégedjünk a csekéllyel, hanem azért, hogyha nincsen sok, a kevéssel is beérjük abban a helyes meggyőződésben, hogy a bőséget a legkellemesebben azok élvezik, akik legkevésbé tartanak rá igényt, és hogy a természetes dolgot mindig könnyen meg lehet szerezni, a fölöslegeset azonban nehezen. Az egyszerű ételek a drága lakomával egyforma élvezetet nyújtanak, ha egyszer a hiányérzetben rejlő fájdalom teljesen megszűnik. Kenyér és víz a legmagasabb fokú gyönyört nyújtja, amikor valaki a szükségben veszi magához. Az egyszerű és olcsó ételek megszokása tehát az egészségünket teljessé teszi, s az embert az élet szükségzerű követelményeivel szemben csüggedetlenné alakítja; ha pedig nagyobb időközönként drágább lakomához jutunk, nagyobb élvezetet nyújt. Végül rettenthetetlenekké tesz bennünket a szerencse változásaival szemben.

Amikor tehát azt állítjuk, hogy az élet célja a gyönyör, nem a tivornyázók gyönyöreiről s nem az élvezethajhászásban rejlő gyönyörűségekről beszélünk, ahogy egyesek tudatlanságból, tőlünk eltérőleg, vagy pedig tanításainkat félreértve tartják, hanem arról, hogy testünk mentes legyen a fájdalomtól, lelkünk pedig a zavaroktól. Hisz nem az egymást érő

tivornyák és vidám felvonulások, s nem az élvezethajhászás a gyermekek vagy asszonyok, vagy halak és egyebek után, amiket a költséges asztal nyújt tesz az életet kellemessé, hanem a józan gondolkodás, amely minden választásnak és elkerülésnek az okát keresi, és számúzi a hiedelmeket, amelyek miatt a legtöbb zavar éri a lelkeket.

Mindezeknek a kezdete és általában a legfőbb jó az okosság. Így hát a filozófiánál is értékesebb az okosság, amelyből minden más erény származik, s amely azt tanítja, hogy nem lehet kellemesen élni anélkül, hogy megfontoltan, becsületesen és igazságosan élnénk, sem megfontolással, becsülettel és igazságossággal élni anélkül, hogy kellemesen élnénk. Az erények ugyanis hozzátartoznak a kellemes élethez és a kellemes élet elválaszthatatlan tőlük.

3. Nietzsche: *Így szólott Zarathustra*

1. Harmincesztendős lett Zarathustra, midőn elhagyta szülőföldjét és a szülőföld tavát, és felment a hegyekbe. Saját szellemét és magányát élvezte ott, és tíz évig nem telt be velük. Végül azonban megváltozott szívében – és egy reggel, felserkenvén a vöröslő pirkadattal, kiállt a Nap elé, és így szólott hozzá: „Hatalmas csillag! Mivé lenne a boldogságod, ha nem volna, akinek világolj!

Napra nap feljöttél barlangomhoz tíz éven át: bizony elegend lett volna önnön fényedből és az útból is nélkülem, sasom és kígyóm nélkül.

Mi azonban minden reggel vártunk reád, elfogadtuk tőled, mit bőséged adott, és megáldottunk érte.

Íme! Torkig vagyok immár bölcsességemmel, akár a méh, mely túl sok mézet gyűjtött, szükségem van a kézre, mely érte nyúl.

Ajándékozni és osztani szeretnék belőle, hadd örvendjen csak újra balgaságán mind, ki bölcs az emberek között, és a szegények is hadd örvendezzenek újra gazdagságukon.

Le kell hát ereszkednem a mélybe: ahogy te is cselekszel esténként, midőn eltűnsz a tenger mögött, hogy bevilágítsd még az alvilágot is, gazdagnál is gazdagabb csillag!

Alá kell buknom, akárcsak neked, így mondják az emberek, akikhez le akarok jutni.
(...)

2. Zarathustra egyedül ereszkedett lefelé a hegyről, és senkivel nem találkozott. Ám ahogy az erdőbe ért, egyszerre csak egy aggastyán állott előtte, aki elhagyta szent kunyhóját, hogy gyökereket gyűjtsön a vadonban. Az aggastyán pedig így szólott Zarathustrához:

„Ismerem ezt a vándort: jó néhány esztendeje járt már ezen az úton. Zarathustrának hívták; de megváltozott.

Akkor hamudat vitted föl a hegyre: csak nem tüzedet akarod most a völgyekbe vinni? Nem féled-e a gyűjtogató büntetését?

Igen, felismerem Zarathustrát. Tekintete tiszta, és száját nem tölti utálat. Avagy nem úgy lépdel-e, akár a táncos?

Zarathustra átváltozott, Zarathustra gyermekké lett, Zarathustra felébredt: mi dolgod hát az alvók között?

Magányod olyan volt, akár a tenger – tengerként hordozott. Jaj, miért akarsz partra szállni? Jaj, miért akarod újra magad vonszolni testedet?”

Zarathustra pedig így felelt: „Szeretem az embereket.”

„És én”, szólott a szent férfiú, „én vajon miért jöttem a vadonba és a pusztaságba? Nem azért-e tán, mert túlságosan is szerettem az embereket?

Most Istent szeretem: az embereket nem. Nekem az ember túlon túl tökéletlen holmi. Csak vesztemet okozná az emberszeretet.”

Zarathustra pedig így felelt: „Szeretet? Mit is beszélek! Ajándékot viszek az embereknek!”

„Semmit ne adj nekik”, szólott a szent férfiú. „Inkább vegyél le róluk valamit, amit együtt hordozhatsz velük – az esik nekik a legjobban: csak aztán jóleszen neked is!

Ha pedig mindenáron adni akarsz, csak alamizsnát adj, azt is csak akkor, ha eleget koldultak érte!”

„Nem”, felelte Zarathustra, „nem adok alamizsnát. Nem vagyok hozzá elég szegény.”

A szent férfiú nevetett Zarathustrán, és így szólott: „Akkor jól ügyeskedj, hogy elfogadják a kincseidet! Nincs bizalmuk a remetekben, és nem hiszik el, hogy ajándékozni jöttünk.

Léptünk zaja, ha utcáikat felveszi, túl magányos nekik. És akár ha éjjel felneszelnek ágyukban, mert jár valaki odakint, jóval napkelte előtt, bizony azt kérdezik magukban: ugyan hová tolvajkodik?

Ne menj az emberek közé, maradj az erdőn! Akkor már inkább menj az állatok közé! Legyél olyan, mint én – medve a medvék, madár a madarak között.”

„És mit csinál egy szent az erdőn?” kérdezte Zarathustra.

A szent férfiú pedig így felelt: „Dalokat szerzek, és eléneklem őket, és dalolás közben nevetek, sírok, brummogok is: így dicsérem az Istent.

Énekszóval, brummogva, sírva-nevetve dicsérem az Istent, az én Istenemet. De csak hoztál nekünk ajándékba valamit!”

E szavak hallatán Zarathustra elköszönt a szent férfiútól, és azt mondotta: „Ugyan mit is adhatnék én nektek? Engedj inkább utamra hamar, nehogy még elvegyek tőletek valamit!” – Így aztán elváltak egymástól, az aggastyán meg a férfi, nevetve gyermeki nevetéssel.

Ám amikor Zarathustra magára maradt, így szólott a szívéhez: „Még ilyet! Ez a szent életű aggastyán itt a vadonban még nem is hallott róla, hogy *Isten halott!*”

	maximális pontszám	elért pontszám
A) Filozófiatörténeti ismeretekre vonatkozó kérdéssor	30	
B) Szövegértelmezés, reflektálás		
1. feladat	35	
2. feladat	35	
Összesen (B)	70	
Az írásbeli vizsgarész pontszáma	100	

_____
javító tanár

Dátum: .....

	elért pontszám egész számra kerekítve	programba beírt egész pontszám
A) Filozófiatörténeti ismeretekre vonatkozó kérdéssor		
B) Szövegértelmezés, reflektálás		

_____
javító tanár

_____
jegyző

Dátum: .....

Dátum: .....